

По занятие:

Слуги	34	Занаятчии	15
Земедѣлци	47	Ученици	15
Работници	40	Скитници	3

Такъвъ е този домъ, въ който живѣятъ младите български гръшници, нарушители на законите и наредбите на отечеството. Тъ сѫ извадени отъ полицейските участъци и отъ затворите и сѫ подслонени тукъ, за да се просвѣтятъ и да добиятъ занаятъ, чрезъ който да изкарватъ честно прехраната си. И ако тъ сѫ извършили грѣхове, защото не е имало кой да се грижи добре за тѣхъ и защото не сѫ били просвѣтени, сега тукъ науката ще имъ отвори очите да разпознаватъ доброто отъ злото, ще уякчи волята имъ, а занаята, който ще добиятъ, ще имъ даде единъ честенъ поминъкъ. Повечето отъ тия младежи, следъ като прекаратъ тукъ времето, опредѣлено за наказание, ставатъ добри граждани и не сѫ забелязани да вършатъ нови престъпления.

Зданието е хубаво, свѣтли и просторни сѫ станти, въ които живѣятъ малките престъпници, но то си е сѣ затворъ, отъ дето никой не може да излѣзе когато си ще. Тукъ нѣма най-ценното богатство, на което се радватъ хората — нѣма свобода. То е по-добро отъ влажните тѣмници, дето лежатъ голѣмите престъпници, но и тукъ не се живѣе като въ бащинъ домъ, при нѣжни майчини грижи и милувки; не е и училище, въ което децата идватъ да се учатъ и пакъ да се върнатъ при баща и майка и да срещнатъ веселите очи на братя и сестри. Тукъ е затворъ, отъ който може да се излѣзе, чакъ когато се излечи наказанието, което е опредѣлилъ сѫдътъ. Този затворъ е по-добъръ отъ другите, но сѣ пакъ е затворъ.